

че овцетѣ пиятъ вода, само когато сж болни. Знанието на много хора, които разискватъ върху известни обществени въпроси, се простира не по-далечъ отъ това на английския проповѣдникъ, който казалъ, че овцетѣ пиятъ вода, само когато сж болни. Въ сжщность, когато сж болни, овцетѣ или никакъ не пиятъ вода, или малко пиятъ. Понеже съвременнитѣ хора сж бързи въ своитѣ разисквания, въ своитѣ заключения, темитѣ, които тѣ развиватъ, ставатъ безинтересни. Тѣ мязатъ на ония хора, които обичатъ да разиграватъ лотария. Взиматъ единъ билетъ и съ нетърпение чакатъ деня да се тегли лотарията, да спечелятъ нѣщо. Това говори за голѣмото суевѣрие на съвременнитѣ хора. Като не спечелятъ съ първия билетъ, тѣ купуватъ втори, трети, съ надежда, че този пжтъ ще спечелятъ нѣщо. Азъ познавамъ единъ господинъ, който отъ 15 години насамъ постоянно купува лотарийни билети, но и до днесъ нищо не е спечелилъ. Той все вѣрва, че ще спечели първата премия. Преди нѣколко години дохожда при мене единъ българинъ иманяръ, да ме пита, не зная ли, де е имането, което преди две хиляди години нѣкой виденъ римски адмиралъ го заровилъ нѣкъде. Въ Бургазъ се е образувано едно дружество, което тържи това злато. Интересно е, на какво, именно, се съгражда тази вѣра, че човѣкъ може да спечели. На какво отгоре се крепи вѣроятността, че може да се спечели нѣщо, било на лотария, било да се намѣрятъ заровени пари въ земята. Единъ мой познатъ твърдѣше, че ще живѣе 120 години. Не се минаха една — две години, и той замина за онзи свѣтъ на 70 годишна възраст; значи, съ 50 години по-рано. Казвамъ: изчисленията на този човѣкъ не сж били вѣрни. Човѣкъ може да живѣе 120 години, но той трѣбва да има такова разположение на духа, че отдето и да дойдатъ вѣлни, каквито страдания и удари да му дойдатъ, да не предизвикатъ въ него никакво сътресение. Ако страданията въ живота произвеждатъ сътресения въ човѣка, той едва ли ще може да доживѣе 50 години.

„Остани съ насъ!“ Великото, красивото въ живота трѣбва да остане съ насъ. Думитѣ „остани съ насъ“ могатъ да се отнесатъ до Христа, а могатъ да се отнесатъ и до нѣкоя наша основна идея. Идеитѣ не сж само форми. Всѣка свещена идея е идея на нѣкое живо, разумно същество, което е тѣсно свързано съ насъ. Неговиятъ животъ е преплетенъ съ нашия. Следователно, всѣка идея, която живѣе